

Сергій Кушнір: «Коли люди живуть ідеєю, то все робиться швидко та якісно»

Проректор з навчально-виробничої роботи та матеріально-технічного забезпечення ЗНУ Сергій Кушнір в інтерв'ю нашому виданню розповів про плани з благоустрою вишу, чому варто робити ремонт навіть під час війни та чого в нас можуть навчитися британці.

– Що у вашій роботі найскладніше? А що – найлегше?

– Робота з людьми. Якщо говорити конкретніше, то робота Адміністративно-господарської частини досить різноманітна, від прибирання території та благоустрою до реалізації сучасних технологій – теплових насосів і сонячних електростанцій. Більше трьохсот осіб колективу потрібно зацікавити спільною ідеєю, бажанням творити, бажанням розвивати. А найлегше – це теж робота з людьми, тому що, коли вони «живуть» ідеєю, то все відбувається досить легко, кожен намагається перевершити себе та зробити все красиво, швидко та якісно. Саме балансування між найлегшим та найскладнішим робить роботу неймовірно цікавою, а територію нашого студентського містечка – оазисом м. Запоріжжя.

– Дехто вважає, що ремонт адміністративних будівель під час війни недоречний. Зважаючи на стан студентського містечка, можна сказати, що ви гадаєте інакше. Чому навіть під час війни треба робити ремонт?

– По-перше, корпуси та гуртожитки ЗНУ постраждали від вибухів, тому потрібно було усунути пошкодження. На сьогодні усі задіяні в навчанні корпуси та гуртожитки отримали енергоефективні вікна саме завдяки щоденній роботі колективу Запорізького національного університету, підтримці МОНУ та щедрості благодійних фондів. Особливо хочеться відзначити БО «Сage», БО «Стабілізейшн суппорт сервісес», БО «Людина в біді», БО «Проліска» та низку інших, які щоденно допомагають та забезпечують гуртожитки миючими засобами, ліжками, постільною білизною, побутовою технікою, радіаторами, кухонними пічками, замінюють вікна та проводять інші поточні ремонти. Ця благодійна підтримка виявилася ключовою для відновлення комфортного проживання мешканців гуртожитків.

По-друге, життя триває та, звісно, потрібно робити все для того, щоб показати людям, які тут, що все відбувається так, як і раніше, щоб у них була впевненість у завтрашньому дні. Тобто є воєнні дії, є лінія фронту в 30 км, але все це нас не злякало та не зупинило. До того ж, у нас живе багато внутрішньо переміщених осіб, є студенти, є батьки, які приходять до нас, – тому цим ми показуємо, що ми найкращі, що ми не боїмося та далі продовжуємо розвиватися. Все, що ми робили, – продовжуємо й надалі. Йдеться про нашу стратегію енергозощадження. Тобто ремонтні роботи спрямовані на покращення комфорту, якості життя та енергозбереження.

– Які зміни в благоустрої університету чекають на нас найближчим часом?

– Планів, як завжди, багато: це – і внутрішні, і зовнішні роботи. Насправді ми хочемо завершити ремонт у наших гуртожитках, які були на стадії готовності на 90%, за кошти Європейського інвестиційного банку. На сьогодні фінансування цих робіт продовжене, укладена відповідна угода, і ми розраховуємо, що цього року завершимо їх на 100%, і ми будемо розрізати стрічку та радіти нашій Перемозі (і не лише з гуртожитками). Проте навіть з незавершеним станом ми вже зараз отримали економічний та естетичний ефект: усі можуть сказати, що це – окраса старого Олександрівська. Це – красиві гуртожитки, їх видно здалеку. Вони зачаровують і надихають. Водночас існує економічний ефект: ми зменшили тепло- й електроспоживання гуртожитків на 50% (а це – зменшення оплати за проживання). Чому? Тому що раніше студенти догрівалися обігрівачами, зараз у цьому немає потреби: тепер там комфортно, тепло та затишно.

– Якщо говорити не лише про гуртожитки, то яка ще робота планується?

– «Зручність. Безпека. Комфорт». Це – наше гасло. Саме з ним ми й надалі продовжуємо благоустрій нашої території: це – і газони, і квіти. Це – й видалення старих аварійних дерев. Ми не зупиняємо таких робіт і на час війни, бо це показує, що ми працюємо далі у штатному режимі, тобто нічого нас не лякає. Звісно, плануються далі ремонти в корпусах, бомбосховищах, створення нових лабораторій. Знову ж таки, є деякі корпуси, які ще потребують відновлення після вибуху. Зокрема, навчальний корпус № 7. Будівлі на о. Хортиці. Це – й коворкінг, який ми збиралися відкрити до 8 Березня і від вікон якого нічого не залишилося після вибуху. Заплановано ще багато робіт в укриттях корпусів та продовження роботи над проектом із будівництва сучасного бомбосховища на території університету для мешканців гуртожитків. Великі роботи заплановані в продовження енергоефективних заходів: заміна радіаторів опалення, електричних ліній, вікон, вхідних груп та інших комунікацій.

– Розкажіть більше, будь ласка, про грантовий проєкт, спрямований на ремонт гуртожитків.

– Наші гуртожитки – це проєкт Надзвичайної кредитної програми відновлення України: це – тривалий процес. Знадобилося два роки, щоб отримати фінансування. Ця програма була розрахована лише на комунальні заклади. Надавати кошти державним закладам там не передбачалося. Для того, щоб отримати фінансування на ремонт наших гуртожитків, довелося пройти довгий тернистий шлях аж до зміни Постанови Кабінету Міністрів, та переконати низку Міністерств та відомств, що дійсно ми цього варти та на це заслуговуємо. В нас повірили. Ми перемогли, отримали фінансування. Провели майже всі роботи, які необхідно було зробити. Вдячний представникам Європейського інвестиційного банку та представництву ПРООН за їхню підтримку на усіх етапах реалізації проєктів. Під час війни ми мали декілька зустрічей із представниками ПРООН, які курують цей проєкт, під час яких і була домовленість про підтримку в продовженні фінансування ремонтів гуртожитків. Під час візиту представників Європейського інвестиційного банку на ПРООН, перед війною, в нас була попередня розмова, щоб продовжити фінансування і внутрішніх робіт, тобто, щоб зробити сучасні, енергоефективні, європейські гуртожитки: це мала бути заміна повністю всіх комунікацій, меблів, ремонт усіх кімнат, кухонь, санітарних кімнат, заміна ліфтів, встановлення сонячних електростанцій та теплових насосів – тобто повністю оновлені, якісні, комфортні, безпечні, з врахуванням потреб різних категорій населення.

– Влітку ви були одним із делегатів від ЗНУ до Даремського університету. Якщо говорити про адміністративно-господарську частину, то що можна нам запозичити із досвіду англійських колег?

– Вони дійсно молодці, дуже багато всього роблять. Вони працюють на перспективу: у них є великі кошти на це, вони працюють із сучасними технологіями. Те, про що ми говоримо, що нам потрібно, – вони вже з цим працюють. Дійсно, у них є і свої проблеми, тому що відмінність між нами і ними в тому, що ми – робимо, а вони – дуже багато обговорюють (аналізують, а потім лише – реалізують). З ними було цікаво поспілкуватися про впровадження теплових насосів та сонячних електростанцій, тому що вони зараз будують нові корпуси – цілком скляні та енергонезалежні, в яких опалення та кондиціонування відбувається саме завдяки поєднанню теплового насоса та сонячної електростанції. Я був приємно здивований, побачивши їхній парк електроавтомобілів. Це – те, про що я мріяв. Вони багато працюють над «Zero Carbon» – це зменшення викидів вуглецю. У них цілі батли між графствами: хто максимально зменшить викиди карбону. Щодо цього було б цікаво з ними позамагатись.

– Чи є щось, що ви б хотіли запозичити в даремських колег і впровадити в нашому університеті?

– Запозичити хочеться їхні фінансові можливості (сміється)! А в іншому ми працюємо зараз із ними на одному рівні: тобто те, що реалізують вони, – ми з цим теж працюємо. Тут можуть бути співпраця, точки дотику, тому ми можемо якийсь проєкт реалізувати спільно. Ми обговорювали сучасні методи утилізації відходів, системи очистки води, зміни клімату. Єдине, в чому вони випереджають нас, – це нове будівництво. Зараз у Даремі планують будівництво грандіозного, досить великого корпусу, я б сказав, мінімістечка. Цього нам варто в них повчитися.

– На вашу думку, яким досвідом щодо адміністративно-господарської роботи ми можемо поділитися з Даремом?

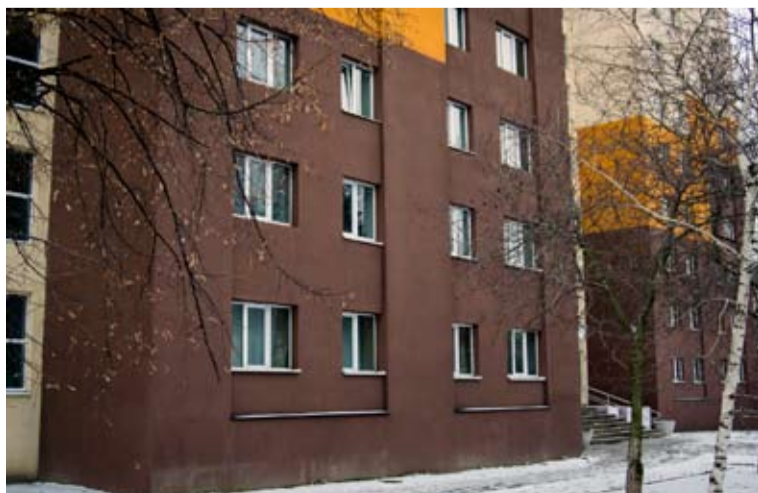
– Це – зменшення проміжку часу від обговорення до самої реалізації проєктів. Наші досягнення в зменшенні викиду вуглецю (енергозбереження) їх зацікавило. Нас запросили взяти участь в європейському гранті щодо зміни клімату.

– Ви допомагаєте волонтерському центру ЗНУ, а також керуєте благодійним фондом «ЯрославКо». Кому та як для вас важливо допомагати?

– Перші дні великої війни були досить хаотичними. Кожен із нас намагався чимось допомогти, кожен був готовий обороняти свою рідну землю, своїх рідних і близьких. І я, як усі, розвивив їжу, допомагав зварювати їжаки, діставати необхідні речі, продукти, медикаменти, будівельні матеріали. Через місяць почали масово виїздити з окупованих територій – і все більше людей потребувало допомоги. Тому, щоб оптимізувати свою роботу та мати змогу надавати максимальну допомогу, я вирішив створити власний Благодійний фонд «ЯрославКо». Він названий на честь маленького хлопчика з великим серцем, який дуже переймався бідами дітей і був готовий усіх їх забрати до себе. Тому покликання фонду – це саме допомога дітям, матерям із малими дітьми або багатодітним сім'ям. Це – категорії, які не могли стояти в чергах, бо маленьку дитину саму не залишиш, з інвалідністю допомоги не донесеш, але всі вони потребували підтримки. Ми безпосередньо розвозили допомогу тим, хто її потребував, до місць їхнього проживання за попередніми заявками. На сьогодні ми перейшли на новий рівень роботи, і наш фонд зараз працює над забезпеченням питною водою сіл, які цього потребують. Після підриву Каховської ГЕС це стало більш актуальним. Адже Запорізька область потерпає від нестачі питної води. Вона в нас більше технічна. А оскільки питна вода – це життя, тому це основний напрямок діяльності нині. Завдяки європейським партнерам, а саме родині Ротарі, я вже отримав систему очистки води, і зараз ми співпрацюємо з територіальними громадами Запорізького району із забезпечення сіл питною водою.

Фото Антона Осадчука

Зберегти ідентичність й унікальність Інженерного навчально-наукового інституту ім. Ю. М. Потєбні – мета директорки Наталі Метеленко

– Підбиття підсумків та окреслення нових планів – добра традиція освітян. А чим для вас як для директорки Інженерного навчально-наукового інституту ім. Ю. Потєбні став 2023 рік?

– По-перше, в нас був найбільш потужний набір здобувачів із моменту приєднання до ЗНУ. По-друге, ми відкрили три нові освітні програми на рівні бакалаврату: на спеціальності 183 «Технології захисту навколишнього середовища» – це «Інженерна екологія та технології вторинної переробки»; на 141 «Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка» – «Інжиніринг об'єктів промислової енергетики», а на 174 «Автоматизація, комп'ютерно інтегровані технології та робототехніка» – «Проектування безпілотних апаратів та систем керування». До речі, на всіх нових освітніх програмах сьогодні вже навчаються студенти.

Підготували ми й дві нові освітні програми на рівні бакалаврату, які плануємо запустити цього року. Це – «Фізична електроніка та біоінженерія» на 171 спеціальності «Електроніка». Програма вже на громадському обговоренні. Друга освітня програма допоможе нам вибудувати підготовку металургів на рівні бакалаврату з подальшим логічним переходом у магістратуру, а дали й до рівня PhD. Ця освітня програма називатиметься

«Інноваційні технології кольорової металургії». Чому її потрібно впроваджувати? Передусім тому, що сьогодні відроджуються підприємства кольорової металургії. З ними ми вже уклали договори, тож наші студенти навчатимуться тут за дуальною формою. Приємно зазначити, що ми будемо монополістами з підготовки за цією освітньою програмою в Україні.

2023 рік був для нас дуже напруженим і вдалим в акредитаційному процесі на всіх трьох рівнях. Зокрема, акредитували освітньо-наукову програму 192 «Будівництво та цивільна інженерія» рівня PhD, де вже відбулися успішні захисти. А ще, цього року науковці інституту активно працювали над проектами державного замовлення та формування студентського контингенту. Завдяки тому, що в нас є повноцінне навантаження, ми можемо залучати до викладання стейкхолдерів.

Зміцнюємо ми й позиції економіко-управлінського блоку, адже маємо в складі науковців члена галузевої експертної ради Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, провели успішну акредитацію та відродили бізнес-інкубатор. Продовжуємо процес інтернаціоналізації університету і, зокрема, нашого інституту. Підготували й договір із ще одним

університетом ЄС, з яким розширюватимемо співпрацю щодо академічної мобільності. За програмою подвійних дипломів відбувається стажування в межах проєкту «Еразмус+». Дуже важливим досягненням вважаю і запровадження міжнародної конференції імені Юрія Потєбні, адже ця людина – по праву символ нашого інституту.

– Яке досягнення ви вважаєте найсуттєвішим?

– На мій погляд, найбільше досягнення – це результат кропіткої роботи, розпочатої ще 2019 року. Незважаючи на пандемію COVID та воєнне повномасштабне вторгнення російської федерації, нам вдалося набрати чимало студентів. Тож нині в інституті практично немає такого поняття, як мікрогрупи! У нас навчаються 3218 студентів, більшість із них – на денній формі, а це свідчить про довіру до нашого інституту. Дуже важливі успіхи в акредитаційному процесі, адже ми підтверджуємо високий рівень підготовки, який надаємо здобувачам.

– Які починання хотілося б продовжити і цього року?

– Хотілося б так само наполегливо та професійно продовжити процеси акредитації та інтернаціоналізації. Підняти на новий рівень профорієнтаційні заходи, спрямовані посилити наші позиції на ринку. А ще й надалі підвищувати

якість підготовки на інженерних спеціальностях завдяки стейкхолдерському підходу, тобто посилювати практичну підготовку студентів. Продовжимо ми й роботу з відродження бізнес-інкубатора та розвиватимемо співпрацю з МАН. Плануємо поглиблювати та започаткувати нові спільні проєкти з факультетами ЗНУ, зокрема, з математичним. У планах – підняття на новий рівень видання фахового журналу «Металургія». Зокрема, оновиться редакційна колегія, виділять в окремі частини чорну та кольорову металургію, а також додадуть управління в металургії.

– Що для вас означає бути директоркою ІННІ, і яке особисте досягнення на цій посаді ви вважаєте найвагомішим?

– Для мене бути директоркою Інженерного навчально-наукового інституту імені Юрія Потєбні означає зробити все можливе, щоб зберегти ідентичність та унікальність нашого інституту. Ми готуємо фахівців за дев'ятнадцятьма спеціальностями інженерного й економіко-управлінського профілів, які настільки інтегровані, що утворюють справжній моноліт. І це відбувається на всіх трьох рівнях, починаючи з бакалаврату та закінчуючи PhD. А щодо найголівнішого досягнення, то, мабуть, це – те, що весь наш колектив науковців іде єдиною командою за своєю директоркою.

Студент ІННІ й волонтер Максим Серб: «Впевнений, що разом ми зможемо зробити більше»

Нині **Максим Серб** навчається в Інженерному навчально-науковому інституті ім. Ю. М. Потєбні за освітньою програмою «Гідроенергетика». Він – по-справжньому різнобічна особистість, а ще – студент, який не лише добре вчиться, а й присвячує себе допомозі людям. Охоче Максим поділився і власним досвідом обрання спеціальності, враженнями від навчання та тим, як поєднує навчання з активною і різнобічною волонтерською діяльністю.

– Максиме, як ти обираєш заклад вищої освіти, кафедру та спеціальність? Тобі хтось порадив чи за покликом душі?

– Спочатку обираєш не виш, а спеціальність, на яку хочеш вступити. Свій вибір зробив ще задовго до 11-го класу, бо не хотів вирішувати останню мить. Спеціальність обираєш самостійно, за покликом душі, та все ж звертаєш увагу і на поради батьків, родичів і вчителів. А потім, коли вже визначився зі спеціальністю, проблем з обранням закладу вищої освіти не виникло, адже в нашій школі була реклама вишів з інженерними спеціальностями. Я одразу вирішив, що піду в Інженерний навчально-науковий інститут, і не шкодував про це.

– Як в тебе враження від навчання?

– Чудові! Проте найкращі враження від освітнього процесу лишилися з часів, коли не було дистанційної освіти, адже навчання

в аудиторіях має чимало плюсів як для отримання інформації, так і для обговорення її із викладачами та іншими студентами.

– Які предмети найбільше подобаються?

– Мені цікаві всі предмети, тож виділити найважливіші та найцікавіші доволі складно. Кожна дисципліна унікальна й важлива у своїй сфері, й до того ж цікава. Складно виділити найважливіші, тому що кожного семестру з'являються нові предмети і за моїм рейтингом вони всі на першому місці.

– Якою бачиш свою професійну діяльність?

– Хочу розробляти, створювати й експлуатувати пристрої, основним завданням яких стане використання гідроресурсу в галузі електроенергії та інших, а також обслуговувати ці пристрої.

– Чи плануєш вступати до магістратури, а потім і до аспірантури?

– Так, до магістратури вступатиму – це я вже остаточно вирішив, а щодо аспірантури, то вирішу згодом.

– Максиме, коли саме ти почав волонтерити? Що спонукало тебе до цього?

– Відбулося це в жовтні 2021 року, коли «Зелений центр Метінвест» проводив захід із висадки дерев. Чому вирішив приєднатися? Цікаво було взяти участь у заході, пов'язаному з покращенням стану екології нашого міста, а ще тому, що нас зібралась велика дружня компанія. Ось так все й почалося...

– Яким напрямом волонтерської діяльності віддаєш перевагу?

– Складно обрати (всміхається), мабуть, усі напрями однаково цікаві для мене, проте допомога ІННІ завжди на першому місці.

– Ти залучаєш до волонтерської діяльності й інших хлопців і дівчат. Чому вирішив це робити?

– Роблю це, бо вважаю корисним для Запоріжжя, адже більшість заходів пов'язані з покращенням екологічної ситуації міста та його благоустроєм, а ще, тому що це приносить користь людям. Чому залучаю інших? Бо впевнений, що разом ми зможемо зробити більше, а ще, це допомагає молоді знаходити нових друзів.

– В яких заходах брав участь?

– Більш за все, в заходах від «Зеленого центру Метінвест», Обласної студентської ради ЗОБА, Запорізької міської молодіжної ради, Інженерного навчально-наукового інституту, волонтерського центру ЗНУ та в багатьох інших. Проте найбільше запам'ятався

перший, в якому брав участь, мабуть тому, що це була точка відліку, а ще дуже яскраво пам'ятаю виступи на Кубку першокурсника, у спектаклі «Попелюшка». А взагалі-то, пам'ятаю всі заходи, в яких я брав участь, адже кожен із них особливий.

– Як в нагороди маєш? Скільки їх загалом? Які для тебе найбільш вагомі?

– Серед нагород є подяки, грамоти, сертифікати від рівня інституту до обласного рівня, загалом за весь період отримав 143 нагороди, і всі вони для мене вагомі та важливі, хоча кожна по-своєму.

– Максиме, а як тобі подобається проводити вільний час, якщо звісно, він в тебе є?

– У мене дуже багато захоплень, проте найбільше з них – це електротехніка. А у вільний час, який в мене, до речі, все ж таки є (усміхається), я розвиваюся – читаю книжки, а ще, допомагаю батькам, зустрічаюся з друзями, чи то просто займаюся справами, які мені до душі.

Аліна Воробко: «Кожен студент має рівні права та можливості для того, аби щось змінити»

Голова студентської ради ЗНУ радо розповіла нашому виданню, які виклики для неї та студентської спільноти можна назвати потужними, які події варто вважати визначними, що в собі та в інших відкрила Аліна Воробко за час головування і від початку великої війни.

Що в роботі голови студентської ради для вас найскладніше?

Мабуть, командотворення, адже треба якісно делегувати обов'язки й організувати процеси. Для цього потрібно мати багато навичок і знань: як підійти до людини, як підтримати її бажання щось робити для університету, особливо зараз – у період дистанційки та війни. Наразі потрібно мотивувати: пояснювати, чому важливо змінювати освіту, обирати роботу в команді та створювати нові продукти й механізми, втілювати щось нове в життя університету та студентства.

З якими викликами ви зіткнулися як голова студради? Як їх долали?

Найбільший виклик, мабуть, це – війна. Досі в нашому житті не було обстрілів, не було норми проводити заходи в підвалі, в укритті, обмежувати кількість людей, які можуть прийти на захід. Ніколи студенти не були аж так розпорочені: хтось може бути на тимчасово окупованих територіях, хтось – у Запоріжжі, в інших містах України та закордоном, – і всіх їх треба єднати, залучати до спільної діяльності. А як це зробити? Як дати студентам з-за кордону відчуття студентського життя? Як віддати частинку ЗНУ людям, які зараз у Вінниці, Харкові? Як дати те саме студентське життя в Запоріжжі, в Запорізькому національному університеті, коли також дуже багато проблем у місті, і багато речей зараз не спрацюють так, як працювали раніше? І це зрештою перетворюється саме на виклик, бо нам треба зробити навчання і студентське життя під час війни так само цікавим, так само комфортним і таким, що залишиться в спогадах, яким воно було до неї.

І, власне, з цим викликом ми ще не впоралися, бо в багатьох студентів змінилися пріоритети: зі студентського самоврядування вони переключилися на роботу чи волонтерство або поїхали закордон чи в інше місто і не долучаються до розбудови життя в Запорізькому національному університеті. Тому треба було знову нагадати їм про студентську раду ЗНУ, бо цей зв'язок послабився. Все пояснити, стати ментором, аби студенти відчували, як було раніше, до великої війни. І щоб разом вже подумати, що зробити, аби вступникам від початку повномасштабного вторгнення було так само цікаво, як їхнім попередникам. Адже нові студенти не знають, як було раніше, 2021 року, зокрема, не знають про Team nights, U-Fest`и, форуми. Не знають про Кодекс академічної

добросочесності, наприклад, і про те, як його створювали, про те, що саме студенти боролись за втілення цієї ініціативи. І все це треба пояснити, розповісти, що саме студент може робити, може реалізувати, може втілити.

Що ви відкрили в студентській спільноті, відколи стали головою студради?

Мабуть, найфундаментальніше відкриття – це люди. Вони можуть утілювати потужні проєкти, які б не стали такими навіть якби були комерційними. Коли проєкти реалізують на комерційній основі, то залучають гроші, партнерів і чимало матеріальних ресурсів. Студенти ж в університеті роблять чи не те саме, але лише завдяки власній силі волі, власним бажанням, бо є ідеї та прагнення реалізуватись, зробити щось цікаве. І завжди дуже дивує, коли або щось «горить», або коли виникає якась проблема, то саме ці люди стають ініціаторами втілення ідеї, змін або порятунку. І це чудово.

А що відкрили в самій собі як голова студради?

Мабуть, я відкрила в собі бажання змінити світ і почати це робити з рідного університету. Проблеми є, як і можливості їхнього розв'язання, зокрема, для того, щоб поліпшити життя кожного студента, наповнити його комфортом, як і мого власного життя врешті-решт. Я зрозуміла, що ніхто цього не може зробити, крім мене, або людей, яким я можу про це розповісти. Їхні думки та цінності збігаються з моїми, і ми разом можемо їх утілювати. І лише від нас залежить те, яким буде наше оточення: чи воно буде комфортним, чи ми нічого не робитимемо та жалітимемося на те, що щось навколо не так. Ця думка мотивує: ми можемо змінити власними діями й університет, і власне життя, й країну. Кожен студент, чи він входить до студентської ради, чи обіймає посаду в органах самоврядування, чи просто належить до студентської спільноти – кожен має рівні права, аби щось змінити, та рівні можливості для цього. Лише треба захотіти, дізнатися, як це зробити, і втілювати це або самостійно, або з однодумцями.

Якщо говорити про підсумки 2023 року, то яку подію для студентської спільноти ЗНУ ви можете назвати найвизначнішою?

Можу назвати три події. Перша сталася на перетині 2022 і 2023 років. Це був масштабний збір ЗНУ для підтримки нашого студента, який зараз у Збройних Силах України. Для цього ми започаткували дуже багато маленьких ініціатив. Зокрема, tomeetfor – благодійні зустрічі, коли люди виставляли побачення із собою на аукціон. Учасники вигадували тоді дуже багато цікавинок, аби зачепити інших і зібрати більше грошей. Усе це було втілено в життя задля єдиної спільної мети, і тоді це згуртувало студентство. Це було неймовірно.

Друга подія – це літній пікнік ЗНУ. Він був визначним, бо зібрав студентів саме очно, після тривалої паузи в проєктах. Люди, які не були знайомі в реальності, знайомилися й обмінювалися контактами. Люди, які вже були знайомі, раділи, що побачили одне одного. Вони згадували якісь спільні моменти. І це також сповнювало єдність. Вони згадали, що можуть спілкуватись, взаємодіяти. Зрештою, вони згадали, що таке університет.

І третя важлива подія – це поїздка студентської ради ЗНУ в межах проєкту «Української студентської ліги» до Києва на реконструкцію видатної події – «Революції на граніті». Ми мали змогу поспілкуватись з її учасниками. Вони розповіли, в чому полягала їхня мета: тодішня молодь прагнула змінити політичний режим. Попри відсутність на той час ефективних засобів комунікації, багато людей зібралися разом, об'єдналися і досягли своєї мети, незважаючи на опір і контроль радянської влади. Після цієї важливої зустрічі ми

Позиції ЗНУ зростають

Інформаційний ресурс «Освіта.ua» уклав консолідований рейтинг університетів України за 2023 рік. У ньому Запорізький національний університет посів 29 місце серед 239 вишів країни. Порівняно з аналогічним рейтингом 2022 року наш університет покращив показники на 18 позицій.

Це – чудовий показник, який свідчить, що, завдяки спільним зусиллям керівництва та колективу вишу, ЗНУ в прифронтовому місті, надскладних умовах дії воєнного стану продовжує розвиватись, зростати, впевнено посідає позицію лідера освіти та науки півдня України. Підтвердження цього – найвищі позиції ЗНУ серед вишів Запоріжжя і Запорізької області. Університет визнаний у рейтингу найкращим університетом регіону.

Для складання консолідованого рейтингу університетів України використали дані найбільш авторитетних серед експертів і ЗМІ національних рейтингів закладів освіти: «Топ-200 Україна», «Scopus» та «Бал НМТ на контракт», кожен з яких використовує різні критерії оцінювання. Отриманий узагальнений рейтинг підсумовує рейтингові місця університетів за версією «Топ-200 Україна», «Scopus» і «Бал НМТ на контракт».

ЗНУ в рейтингу «Бал НМТ на контракт» посів 39 місце, в рейтингу «Топ-200 Україна» – 32, у рейтингу «Scopus» – 62. Підсумковий бал – 133. Також не менш успішно Запорізький національний університет представлений у ще одному важливому рейтингу: 15 місце серед усіх закладів вищої освіти країни за рейтингом «UniRank».

Відкритість нашого університету та реальні досягнення колективу дозволили нам піднятися за рік одразу на 10 сходинки, утвердити власне лідерство в регіоні й увійти до 15 найкращих вишів України.

Фото Антона Осадчука

повернулись додому дуже вмотивованими, адже зрозуміли, навіщо нам потрібна студентська рада, університет, не тільки як місце для навчання і наукової діяльності, а як простір, де кожен може реалізувати себе та свої ідеї, плани, бажання. Ми зрозуміли, наскільки потужною рушійною силою є студентство.

Фото Володимира Лінікова

Міністерство освіти і науки України Запорізький національний університет

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

- завідувач кафедри біології лісу, мисливствознавства та іхтіології, професор – 1,0 ставки;
- завідувач кафедри генетики та рослинних ресурсів, професор – 1,0 ставки;
- завідувач кафедри міського будівництва і архітектури, професор/доцент – 1,0 ставки;
- завідувач кафедри обліку, аналізу, оподаткування та аудиту, професор – 1,0 ставки;
- завідувач кафедри української мови, професор – 1,0 ставки;
- завідувач кафедри фінансів, банківської справи та страхування, професор – 1,0 ставки;
- завідувач кафедри фундаментальної та прикладної математики, професор – 1,0 ставки.

Умови конкурсу:

Кандидат на посаду **завідувача кафедри, професора** повинен мати вищу освіту за фахом, науковий ступінь доктора відповідної галузі наук, та/або вчене звання професора, стаж науково-педагогічної роботи за профілем кафедри в закладах вищої освіти **не менше ніж п'ять** років і відповідність вимогам Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності.

Кандидат на посаду **завідувача кафедри, доцента** повинен мати вищу освіту за фахом, вчене звання доцента, науковий ступінь кандидата (ступінь доктора філософії) відповідної галузі наук, стаж науково-педагогічної роботи за профілем кафедри в закладах вищої освіти **не менше ніж п'ять** років і відповідність вимогам Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності.

Заяви на участь у конкурсному відборі подавати протягом місяця з дня надрукування оголошення за адресою: 69600, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 66, навчальний корпус № 1, відділ діловодства та архіву (каб. 48).

До заяви, зареєстрованої у відділі діловодства та архіву ЗНУ, додається: додаток до заяви на участь у конкурсі, завірений список наукових праць, довідка про виконання умов попереднього контракту, документ про рівень володіння державною мовою (документ про повну середню освіту за умови, що такий документ підтверджує вивчення особою української мови як навчального предмета/дисципліни або державний сертифікат про рівень володіння державною мовою, що видається Національною комісією зі стандартів державної мови),

а для тих, хто не працює в ЗНУ, також: особовий листок з обліку кадрів, підписаний керівником кадрової служби за основним місцем роботи, автобіографія, документи про освіту, науковий ступінь та вчене звання, засвідчені відповідно до чинного законодавства; одну фотокартку розміром 4x6 см; копію паспорта громадянина України; список наукових праць, які свідчать про професійний рівень кандидата.

За довідками звертатись за телефоном: **228-75-12** та **228-75-08**

Розвиток альтернативних джерел енергії цікавить і ЗНУ, і стейкхолдерів

У виші одним із пріоритетів є активна співпраця зі стейкхолдерами. Знаються на такому партнерстві й на математичному факультеті. Нещодавно на кафедрі загальної та прикладної фізики відбувся розширений науковий семінар, присвячений актуальній проблемі розвитку альтернативних джерел енергії.

На заході були присутні науково-педагогічні працівники та співробітники кафедри: завідувач **Андрій Андрєєв**, професорка **Вікторія Меняйло**, доценти **Олександр Яновський** і **Микола Світанько**, аспіранти **Дмитро Тонконог** й **Альона Кріпак**, студенти та випускники кафедри **Дар'я Пилипенко** й **Олександр Фесенко**. У семінарі також узяли участь представники інших

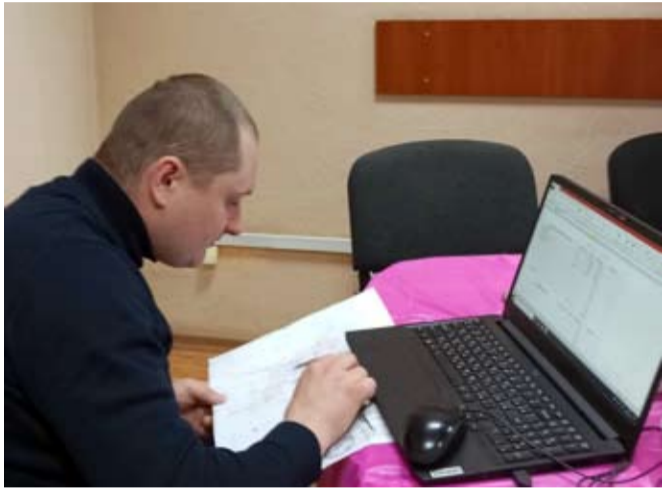
кафедр ЗНУ й Інженерного навчально-наукового інституту ім. Ю. Потебні. А також – стейкхолдери ОП «Прикладна фізика» за спеціальністю 105 «Прикладна фізика та наноматеріали» – директор ТОВ «НВП «Електроіндустрія» **Костянтин Трофименко** та директор ТОВ «Компанія «Енергосистеми» **Сергій Житницький**.

Основний доповідач – гарант ОП «Прикладна фізика» за спеціальністю 105 «Прикладна фізика та наноматеріали», доцент **Олександр Яновський** – представив презентацію «Джерела втрат ККД фотоелектричних перетворювачів (СЕ) та можливі шляхи їх зменшення». Доповідь викликала неабиякий інтерес присутніх. Жвава дискусія вилася в

пропозиції стейкхолдерів додати до циклу вибіркового дисциплін освітні компоненти, пов'язані з енергозберігальними технологіями.

Завідувач кафедри загальної та прикладної фізики Андрій Андрєєв зазначив, що важливо залучати студентів до прикладних досліджень у галузі енергозбереження й альтернативної енергетики. Доцент кафедри електроніки, інформаційних систем та програмного забезпечення ІННІ ім. Ю. Потебні Микола Світанько запропонував низку актуальних тем для кваліфікаційних робіт і наступних семінарів.

Інформацію надала кафедра загальної та прикладної фізики ЗНУ

«Відчуваю задоволення від розвитку та розуміння нових концепцій», – першокурсники поділилися враженнями від навчання

Перший семестр навчального року добіг кінця. Для більшості студентів дистанційний формат і загалом весь процес навчання вже звичні. Однак для першокурсників – це новий досвід і емоції, якими вони поділилися з нами.

Студентка факультету журналістики Марія Панчук:

– Мені подобається панування практики над теорією. І це проявляється в усіх дисциплінах. На лекціях ми вчимося слухати та стежити за динамікою розмови. На семінарах обговорюємо останні новини, аналізуємо та формулюємо власні висновки. Найбільший виклик для мене зараз – це влитися в розпорядок і встигати за подіями навколо. З цим мені допомагає блокнот, у який я записую справи на день. Окрім того, дуже допомагають люди навколо. Ще ніколи я не відчувала

такої згуртованості. Я чекаю на весняну практику. Є сподівання зарекомендувати себе якнайкраще та, можливо, знайти роботу. Найближчі роки я набиватиму руку, пробуючи себе в різних видах журналістики. І куплю собі ще один блокнот, щоб усе це спланувати.

Студент математичного факультету Антон Кривенко:

– Подобається вивчати нові теми та поглиблювати свої знання. Відчуваю задоволення від розвитку й розуміння нових концепцій. Одним із викликів є велика кількість інформації, яку потрібно засвоїти, що може ускладнювати організацію часу. Для розв'язання цієї проблеми я використовую різні методи планування. Я сподіваюся розширити свої навички, займатися цікавими проєктами та знайти своє покликання в обраній галузі. Моє бачення включає активну участь в освітньому процесі та прагнення до постійного вдосконалення.

Студентка факультету менеджменту Марія Гудяєва:

– Для мене було важливо впевнитись, що я не схибила у виборі факультету й спеціальності. Я із задоволенням заходжу на пари, бо кожна інформація звітти є важливою не тільки для екзаменів, а й для самостійного дорослого життя. Хоча навчання онлайн є дещо складним через нестабільність інтернету й електрики. На другому курсі хочу спробувати поїхати до інших країн за запропонованими

програмами. Очікую на отримання великого об'єму цікавої та корисної інформації.

Студент факультету іноземної філології Олександр Поляков:

– Мені подобається все. Зокрема, ставлення викладацького складу до процесу навчання. Дуже приємно працювати разом із такими професійними викладачами. Незвично було вчити саме філологічні дисципліни, бо мої перша та друга освіти технічні. Долати виклики допомагає розуміння того, що тільки якісне навчання допоможе мені зростати як фахівцю. Сподіваюся, що зможу опанувати всі мови, які закладені в мою освітню програму, на гідному рівні.

Студентка біологічного факультету Софія Скрипка:

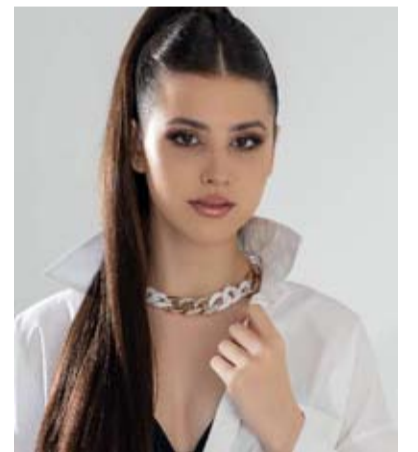
– Порівняно зі школою, в університеті складніше, але є більше можливостей себе проявити, такі як ІДЗ, креативні завдання, участь в освітніх програмах. Виклики були і є. По-перше, багато домашніх завдань та само-

стійного опрацювання інформації. По-друге, витримка. По-третє, це екзамени. Допомагають долати ці виклики кілька речей: серіали та фільми, музика, спортзал, спілкування з друзями та читання книг. Раніше я уявляла університетське життя трохи інакше. Дистанційне навчання, можливо, для більшості зручне, не напружує, але я б хотіла в майбутньому, коли закінчиться війна, ходити до університету очно.

Студентка факультету історії та міжнародних відносин Ельміра Сарабаш:

– Саме зараз для мене дуже зручний розклад, подобається формат онлайн-занять, особливо історії міжнародних

відносин та англійської. Якщо є якісь питання, то допомагає староста або стараюся розв'язати самостійно. Сподіваюся, що все буде складатися якнайкраще.

Авторка **Єлизавета Менчикова**

Слідкуйте за новинами на офіційному сайті ЗНУ: <https://znu.edu.ua>

На соцмережових сторінках пресслужби ЗНУ:

<https://www.facebook.com/pressluzhbaZNU>

<https://www.instagram.com/pressluzhbaznu/>

<https://t.me/pressluzhbaZNU>

Соціальні мережі Запорізького національного університету:

https://beacons.ai/official_znu

Обласна академічна газета «Запорізький університет»

Засновник і видавець –

колектив Запорізького національного університету
Видається – з 1973 року

Керівник: **Павло Мірошніченко**

Провідний редактор: **Марія Канцелярист**

Творчий колектив: **Таміла Тарасенко, Антон Осадчук,**

Марія Падалко, Нейла Юсупова, Ганна Левада

Верстання – **Володимир Лінков**

Інтернет-версія – **Олени Благодарової**

Номер підписаний до друку 30.01.2024

Автори надрукованих матеріалів несуть відповідальність за підбір і точність фактів і цитат, статистичних даних, які не підлягають відкритій публікації. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точку зору автора.

Зареєстровано Запорізьким обласним управлінням юстиції: свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія 33 №1249-524-пр від 18 травня 2017 року. Виходить щотижня українською мовою. Поширюється безкоштовно. 0,5 друкованого аркуша. Наклад 1 000 примірників.

Адреса редакції: 69063, м. Запоріжжя, вул. Залізнична, 24, 9 поверх, кабінет №911-2
Телефон: **289-12-78**
e-mail: znu.gazeta@gmail.com
Надруковано в Редакційно-видавничому відділі Запорізького національного університету